

Any IX

EMPORIÓN

N.º 195

PERIÒDIC QUINZENAL

Preu
de subscripció:
4'50 ptes. l'any
Un número:
20 cts.

Torroella de Montgrí, 21 octubre de 1923

Redacció i
Administració:
= Ateneu
Montgrí =

El partit de Torroella

Per una futura revisió

Una de les coses més interessants que hom espera del trasbals promogut pel cop d'Estat és el canvi en la divisió administrativa de les terres d'Espanya.

El mapa polític pot ésser pregonament transformat: cal demanar que la Geografia presideixi la modificació, per tal de que no siguin possibles les errades que tants perjudicis causaren a mantes encontrades, a nombroses poblacions.

Per a trobar exemples que palesin el descert de la divisió actual no cal sinó girar els ulls a l'entorn nostre. Vegem sinó:

Una comarca tan ben determinada com l'Empordà, és repartida en tres seccions arbitràriament disposades: una septentrional amb capitalitat a Figueres, una migjornal amb capitalitat a La Bisbal, i una al centre, amb la capitalitat a Girona, és a dir en una ciutat no empordanesa.

Resulten d'això estranyes anomalies: subcomarques tan importants i tan clava des com la de Torroella orfes de nucli central, desarticulades amb greu perjudici de les funcions de relació, ferit el sentit comarcal i pertorbada la vida. Pel que fa referència a nosaltres molt més lògica i científica, era la divisió de 1828, a la qual ens anem a referir, tot desitjant la seva restauració.

La divisió de 1828

Segons la demarcació aprovada pel R. Acord de 1828, el Corregiment de Figueres tenia tres partits i el de Girona, set.

Els de Figueres eren: Figueres, Besalú i Castelló d'Empúries.

Els de Girona eren: Girona, Santa Coloma de Farnés, Blanes, St. Feliu de Gui-

xols, La Bisbal, Torroella de Montgrí i Banyoles.

El partit de Figueres agafava 42 pobles: el de Besalú, 47; el de Castelló, 56; el de Girona, 67; el de Sta. Coloma, 24; el de Blanes, 21; el de St. Feliu, 18; el de La Bisbal, 45; el de **Torroella de Montgrí**, 31; i el de Banyoles, 68.

Publiquem pel seu interès, els pobles del nostre partit, i els dels partits veïns nostres:

PARTIT DE CASTELLÓ D'AMPURIAS

Castelló d'Ampúries, cap del mateix.

Arenys d'Empordà.

Armadàs i Vilajoan.

Ciurana.

Cadaqués.

Delfià.

Fortià i Fortianell.

Garrigàs.

Garriga.

Garriguella.

Llansà.

Les costes de San Silvestre, dites de Perelada

Marsà, Pedret i la Serra.

Palau i Santa Eulàlia

Palau Sabardera.

Pau

Puigbarutell.

Port de la Selva.

Rosas.

Rimors.

Selva de Mar.

Sant Miquel de Fluvià

Sant Pere Pescador.

Sant Tomàs de Fluvià.

Sant Miquel de Colera.

Sant Joan Lasclosas

Tonyà.

Torroella de Fluvià.

Vilamalla.
 Vallgoruera.
 Vilamacolum.
 Vilanova de la Muga.
 Vilacolum.
 Vilajuiga.
 Vilant.
 Vilamamiscla.

PARTIT DE LA BISBAL

La Bisbal, cap del mateix.
 Bagur.
 Casavells.
 Cassà de Pelràs.
 Castell d'Empordà.
 Cruïlles.
 Corsà.
 Esclanyà.
 Fitó.
 Foixà.
 Fonalleras.
 Fontclara.
 La Pera.
 La Sala.
 Llavà.
 Madremanya.
 Matajudaica.
 Monells.
 Palau Sator.
 Pals.
 Parlavà.
 Parroquia de Fonteta, terme de La Bisbal.
 Pedrinyà.
 Peralta.
 Peratallada.
 Púbol.
 Regencós.
 Rupia.
 Salellas.
 Sant Ciprià de Lladó.
 Sant Ciprià dels Aïlls.
 Sant Climent de Peralta.
 Sant Feliu de Boada.
 Sant Iscle d'Empordà.
 Sant Joan de Mollet.
 Sant Julià de Boada.
 Sant Llorens de les Arenas.
 Sant Pol de La Bisbal.
 Sant Sadurní.
 Santa Pellaia.
 Serra.
 Torrent i Torrentí.
 Vulpellach.
 Ullamort.
 Ullastret.

(Posteriorment s'han agregat a n'aquest partit, Palafrugell, Montràs i Llofríu.)

PARTIT DE TORROELLA DE MONTGRÍ

Torroella de Montgrí, cap del mateix, (amb llurs veinats, Esiartit i Sobrestany.)
 Albons.
 Armantera.
 Belcaire.
 Calabuix.
 Camallera.
 Canet de Verges.
 Colomès.
 Fontanillas.
 Garrigolas, (amb l'agregat Les Olivas.)
 Gualta.
 Jafre, (amb el veinat de la Salvetat.)
 La Escala, (amb els seus agregats Ampuries i Cinc-claus.
 La Tallada.
 Llampayas.
 Marinyà.
 Montiró i Pelacals.
 Orriols.
 Palau Borrell.
 Saldet.
 Sant Mori.
 Sans.
 Tor.
 Valveralla.
 Ventalló.
 Verges.
 Vilademat.
 Vilarobau.
 Vilaur.
 Vilopriu, (amb la seva sufragania Valldevià.
 Ullà. (1)

El partit de Torroella

Com se veu per la relació i pel mapa que s'acompanya, el partit de Torroella tenia límits ben marcats: al N., el Fluvià; al Est, el Mediterrani; al S., el Ter marcava gairebé la fita; i a Ponent, tendia a arribar a la carretera general. No obstant, s'enfondrà en la arbitrària divisió del 1854.

L'intent del 1864

Trenta anys després de haver desaparegut el partit de Torroella espurnejà novament la probabilitat de restablir-lo més fort i més consistent.

Havent demanat la vila de St. Joan de les Abadeses ésser la capital d'un nou partit que entenia calia crear-se, i desafesa la petició, sense negar que mancava establir altre

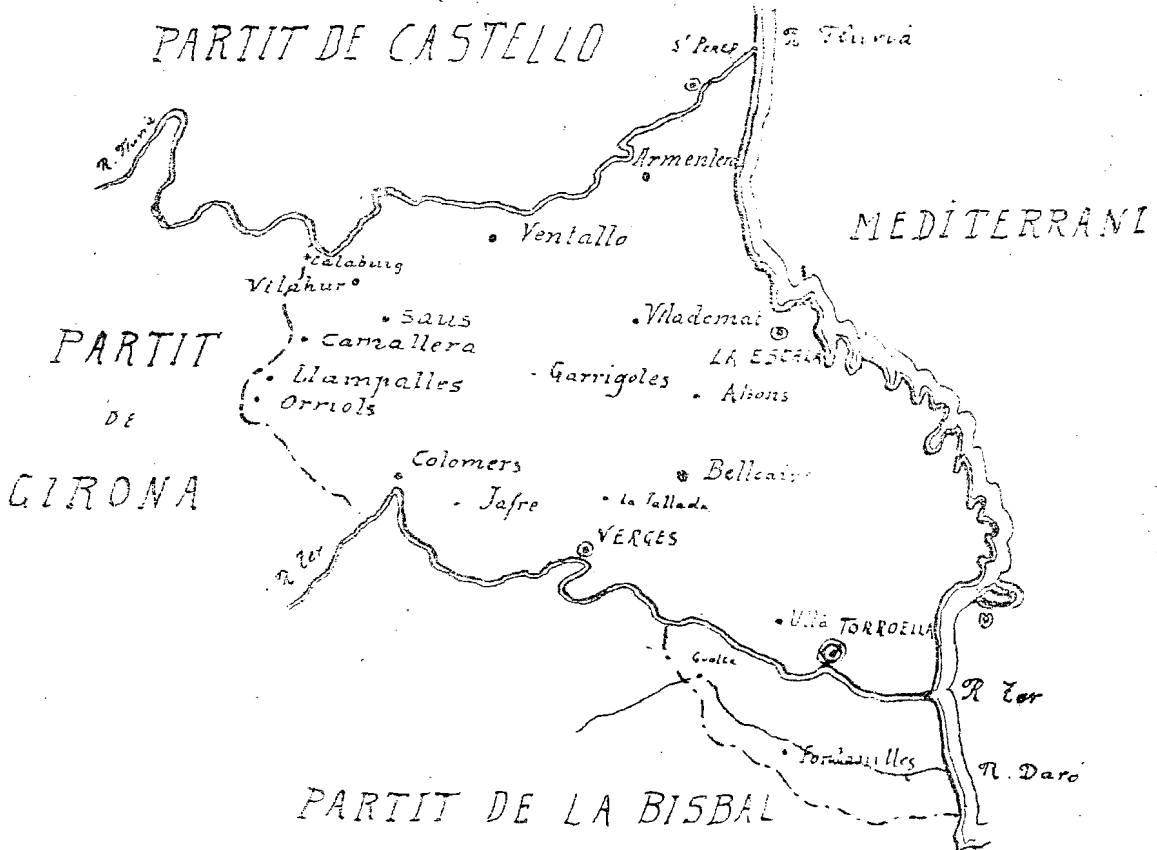
(1) Les dades hem pogut recollir-les de l'Arxiu del que fou notable escriptor D. J. B. Ferrer, i ens han sigut facilitades per nostre volgut subscriptor D. Manuel Murtra.

partit en la província, sorgia, amb probabilitats d'ésser favoregut, el nom de Torroella de Montgrí.

Es començà un expedient; fou notable el dictamen del diputat D. Albert de Quintana, i el de l'alcalde de Torroella (2), inspirat

do la comoditat de los pueblos y el seguro y pronto despacho de los negocios, exigiría que se restableciese aquella antigua división, acomodándola sobre poco más o menos a los actuales límites de la provincia.

Concretándonos sin embargo a la idea

Mapa del partit de Torroella segons la divisió de 1828

també, segurament, per aquell il·lustre patrici.

Per ésser molt interessant publiquem paràgrafs del darrer dictamen, que arrodoniran el nostre article:

« La actual província de Gerona, es sin duda mayor que los antiguos corregimientos de Gerona y Figueras y ellos solos en 1828 fueron divididos en 10 Alcaldías mayores con sus correspondientes partidos, siete en el de Gerona y tres en el de Figueras, prescindiendo de las de Puigcerdá, Olot y quizás alguna otra, que hoy se comprenden a los menos en parte en esta provincia. Quizás las ideas que presidan en la Real orden de 18 de Mayo VS. se refiere en la citada comunicación consultan-

marcada de la Real orden de establecer en esta provincia un nuevo juzgado y solamente uno porque no indica más la Real orden, creo que en este caso conviene prescindir de la nueva demarcación total, limitándola a la reducción de los tres Juzgados de Gerona, Figueras y La Bisbal, como más excesivos que los restantes, cercenando a cada uno de ellos parte de su territorio para integrar al nuevo juzgado. Esta idea fija a la misma Real orden, supone naturalmente la situación del nuevo territorio en los confines de los tres partidos que deben ser reducidos, tocando parte a cada uno para el territorio del de nueva creación. Este territorio es cabalmente la comarca que rodea a esta villa y ella naturalmente la designada para su cabeza. El mismo territorio situado entre el rio Fluviá, el Ter, la carretera general y el mar, que

(2) En el número proper, publicarem l'acord de la diputació referent an aquest assumpte.

era la demarcación de la Alcaldía mayor de esta villa, se presenta como base principal para la formación del nuevo partido; más como por una parte esto no cercenaría, sinó el partido de Gerona y en parte muy insignificante el de La Bisbal, conviene dar a la demarcación mayores dimensiones, adjudicándola pueblos del partido de La Bisbal sobre la derecha del Ter y traspasando la línea de la carretera general hasta más allá de los pueblos de Serviá y Bâscara y en la imposibilidad de hacer otro tanto con los pueblos de los de la ribera izquierda del Fluviá que impide reducir por esta parte el partido a Figueras, el de Gerona pudiera extenderse sobre el territorio actual de aquel, por la parte de la Alcaldía mayor de Bâscara.

La imposibilidad de adjudicar a esta comarca pueblos de la izquierda del Fluviá se funda no sólo en la barrera del río y a la distancia si que también a la absoluta falta de relaciones entre dichos pueblos y esta villa; cuando por el contrario, a pesar del río Ter en el confin del partido de La Bisbal, las relaciones de los pueblos de la derecha de dicho río son frecuentísimas con esta villa y raras veces interrumpidas por el río el cual de ordinario es cómodamente vadeable aun a pie y siempre salvo raras excepciones servido por dos cómodas barcas.

Bajo estos antecedentes que atrevo a proponer a V.S. para que se sirva hacerlo al Gobierno de S. M., el planteamiento del nuevo juzgado en esta comarca eligiendo en cabeza al mismo en esta villa: única que por su importancia se ofrece a afecto adjudicándola para su territorio todos los pueblos que compusieron la Alcaldía mayor de Torroella de Montgrí, que forma por sí sólo, un total de 17526 habitantes entre los cuales se comprenden los de *Gualta y Fontanillas que aunque situadas sobre la derecha del Ter formaban parte de su Alcaldía mayor* por haber desde tiempo antiguo pertenecido a la Barona de Torroella poseído después por los SS. Reyes, habiendo en consecuencia recibido siempre la administración de justicia del Bayle de Torroella sin haberla tenido propia hasta la creación de las Alcaldías constitucionales. Además de este territorio, podría extenderse la demarcación sobre el partido de La Bisbal a los de Bagur y Esclafá, Regencós, Pals con Samaria y S. Fructuoso, Ullastre, Llaviá, Serra, S. Iscle de Ampurdá, La Sala, Foi-

xá, y S. Lorenzo de las Arenas que le añadirían un vecindario de 5501 habitantes y extendiendo la comprensión del nuevo partido sobre el de Gerona hasta la línea de sobre de Cervia a sobre de Bâscara, les resultaría agregados los pueblos de Parets, Bâscara, Gallinás, Vilademi, Vilademuls, Terradellas, S. Esteban de Gualbes, Fallinas, Vilafraser, Raset, S. Jordi Desvalls, Ceryiá, Viladesens, S. Mateo, Llampayas, Gausas, Pins y Subiranigas que formarían una suma de 4291 habitantes.

Así el total del nuevo partido resultaría de 27.098 almas y los pueblos que más distarían de Torroella no excederían en distancia de las que ahora media con las actuales cabezas de partido de La Bisbal y Gerona, sin obstáculos que impidieran sus comunicaciones con esta villa ».

* * *

Aquestes consideracions i aquest història no han d'ésser oblidats mai, i menys en les actuals circumstàncies pels homes de l'actual Torroella.

Tots hem d'imposar-nos la obligació — sagrada obligació — de rescabalar la perduda hegemonia de Torroella.

La nostra vila, per la seva història, per la seva situació geogràfica, per la seva importància econòmica i son progrés creixent té drets indiscutibles i sobresortints. La vila reial que fou la primera de l'Empordà, la vila venerable, noble, la més noble en gerarquia; la que per la seva vigoria i la seva riquesa domina el pèrvindre, no ha d'ésser desatès. Cal pujar al cim del Montgrí i fitar embadalits l'ample cercle de belles i fecundes terres, sobre les quals ningú pot disputar-li el principat, per a comprendre tota la justícia de nostres peticions. S'acosten potser hores transcendents per a l'afèr que ens ocupa: si ve la revisió de parils, la mancomunitat de municipis, la nova organització judicial; vingui el que vingui cal estar vigilant i alerta.

No volgum el remordiment imperdonable de que per la nostra culpa s'hagi destorbat el bell destí de Torroella i hagin sigut una vegada més desatsos els seus drets indiscutibles.

P. BLASI

Aquest número ha passat per la censura militar.

L'excursió dels granollerins

Com deiem en el número anterior, un grup nombrós de granollerins visità nostra vila el diumenge dia 30 d'octubre.

A l'arribada de l'auto acudiren a rebre'ls els presidents i individus de l'Ateneu Montgrí i del Club Deportivo Montgrí, els quals donaren la benvinguda als excursionistes amb termes de gran efusió.

Els granollerins resseguien la vila acompanyats d'ateneïstes, contemplant les bel·leses arqueològiques de la nostra vila.

A L'ESTARTIT

Després de dinar, part dels excursionistes es dirigí a l'Estartit per a admirar les bel·leses del nostre barri marítim, del qual feren grans elogis.

EL PARTIT DE FUTBOL

Una gernació ben nombrosa acudí al camp d'esports del C. D. M. el qual oferia un bell aspecte.

El partit, de caient amistós, resultà ben interessant. No en fem una ressenya minuciosa per no invadir els dominis del cronista d'esports. El partit acabà per 5 goals a 1, resultant vencedors els locals.

LA VETLLADA

El Saló Jou era ple de gom a gom i l'assistència hi era ben escollida.

L'obra posada en escena era «La Reina de la Festa», del que fou notabilíssim escriptor i inspirat poeta, En Esteve Garrell.

Malgrat conèixer molta producció d'aquest notable autor granollerí, no suposàvem que la seva obra fos tan interessant ni tan arrodonida.

El públic seguia amb emoció i amb curiositat el desenrotll del drama i amb estrepitoses ovacions pesà el seu entusiasme i el seu goig. L'obra d'en Garrell d'un caient romàntic interessà al públic i mereix un lloc escollit en la llista de nostra producció teatral contemporània.

COMIAT

Al dia següent partiren els excursionistes de Granollers F. C. i els simpàtics components de la Joventut Alhambrina i Esbart artístic, camí d'Empuries.

En el breu temps que han estat entre nosaltres han deixat un estel de simpatia que els honora; en el ball ja es veia als joves granollerins intimant-se galantment amb nostres damiseles. Desitgem que els hagi sigut plaent el viatge i que repeteixin la visita.

D'espectacles

La Reina de la Festa

de N'Esteve Garrell

VETLLADA TEATRAL

Aprofitant la visita a casa nostra de les agrupacions Esbart Artístic i Joventut Alhambrina de Granollers, la Junta directiva de l'Ateneu Montgrí va organitzar una selecta vetllada teatral a càrrec de tan ben vinguts hostes.

L'espaiós saló del Teatre Jou, oferia l'aspecte de les grans solemnitats. El gros públic que hi feu cap, ompli la sala de gom a gom; destacant-se la presència de les més distingides famílies de la localitat.

Començà l'espectacle amb la representació del drama en tres actes «La Reina de la Festa» original del malaguanyat granollerenc N'Esteve Garrell.

Dos fills de l'autor prenen part principalíssima en la representació, ço que venia a donar-li un major relleu.

El drama d'en Garrell és més aviat romàntic que realista. El padrinatge ja ho porta. Perquè, volen res més idealista que una festa de Jocs Florals?

Amor i Poesia. Heu's aquí les fonts abundants, d'ont va brollar l'inspiració del poeta i dramaturg allhora.

Heim dit dramaturg i no ens en penedim; car l'autor desconegut tenia pasta d'home de teatre. Amb aquesta obra — la primera — ens ho demostra abastament. El mal

està, que els agabelladors del mercat intel·lectual no el volguessin en el regne — no direm dels millors i dels més aptes — si no dels privilegiats. Fou per això que va morir, sense deixar tot el que de si podia donar-nos.

Tan mateix no volem pas dir que «La Reina de la Festa» sia una obra definitiva. Ens en guardarem com d'escaldar-nos de llençar aquesta afirmació. Però si que volem fer ressaltar, el cas inaudit, que obres de molts menys marejements les veiem rodolar pels nostres escenaris.

La producció d'en Garrell és ben acceptable; i ho és amb major abundament, si es té en compte que es tracta del primer pas que va donar l'home — enamorat de les lletres — per a entrar en el «petit-gran mon» de la literatura. I era un pas en ferm, quin dubte hi ha?

Per refutar nostre tesis, hom podria argumentar, que «La Reina de la Festa» adoleix de certs detalls d'escenificació que a un autor bregat no se li escapen, detalls — diem nosaltres — que una companyia de veritables actors, sens dubte els faria passar gairebé desapercebuts. Però aquest fet isolat, ni de bon tros pot venir a desdir les valors teatrals i literàries que porta en si «La Reina de la festa».

Mes encara; en el temps que correm a voltes es una garantia no posseir el domini de l'escena, puix massa sovint veiem que emprant-se en ell, algunes firmes teatrals ens endosen les més grosses carriconeries. I sort encara — si sort en podem dir — que aquest fenomen s'observa en el teatre foraster amb molta més escala.

Un altre punt a descriure i analitzar fora l'argument de l'obra. Cosa que no farem per haver-nos embrancat malament; millor dit, perquè ja de primer antuvi i agafant potser el rave per les fulles hem parlat de l'obra sota un aspecte total. I no ho considerem tan necessari perquè ja és sabut, que en tota producció teatral, s'aprecia el joc de sentiments que s'han fet anar en bona segons sia la psicologia de l'observador.

Amb el que deixem dit doncs, creiem haver sintetitzat plenament nostre judici.

Parlem ara de la representació.

El «quadro» d'aficionats de Granollers és notable. Compta amb elements de valua i d'altres de secundaris que venen a completar-lo. És un dels millors i sobre tot dels més compenetrats que han passat per les nostres taules.

La seva tasca en «La Reina de la Festa» va reeixir, tant per l'estudi que cada un d'ells portava fet, com per la voluntat que hi posaven. L'entusiasme prodiga i exleix a l'home en les seves facultats. Calia no més refinar les escenes de conjunt; donant als personatges una col·locació més perfecta i sobre tot moure's amb més exponència; amb més vida. Això, està clar que l'únic que ho pot aconseguir es el director d'escena.

Enemics com som de particularitzar, no ens podem estar de citar dos noms. El de En Fernandez que en el paper d'«Enric», tingué moments meritífissims. I el d'En Garrell («Amador») per tant com sapigué caracteritzar la simpàtica figura del «Quim». Els demés qui més qui menys contribuï a la tasca de conjunt. Ja fet a posta hem deixat de consignar a la primeríssima actriu catalana N'Elvira Fremont encarregada del paper de protagonista. La seva labor mereix capítol apart.

Tots coneixem de la Fremont la valua de seu art exquisit. ¿Qui no recorda la seva actuació, al cap de la companyia dirigida pel culte i anyorat actor, allunyat avui de l'escena, En Ramon Tor Desheures? Les campanyes de difusió de teatre català amb «Senyora avia vol marit», restaran sempre més vives a la memòria de tots.

La Fremont d'avui es l'artista de sempre; més equànime si cap, més justa, més acabada.

Mesurem tan sols l'intensitat de les seves paraules que finalitzen el segon acte — el millor acte — de «La Reina de la Festa»: quan el marit amb ignorant tossuderia vol que presideixi la festa i que passi del braç del poeta premiat, aimant i aimat de «Na Dolors»:

—Tu ho vols, eh?

—M'ho manes?

—M'ho exigeixes?

—Anem, doncs. ¡Jo avui seré la Reina de la Festa!

Indudablement, a la Fremont es deu la major part de l'èxit sincer que va assolir «La Reina de la Festa».

Per acabar la vetllada es recitaren poesies i és representà una comedieta.

La visita col·lectiva dels elements culturals de Granollers haurà deixat un bell record entre nosaltres.

PALET

NOTICIES

Gazetilla suplicada.—En vista de les actuals circumstàncies, l'Ajuntament de Banyoles ha suspès la celebració del CERTAMEN MUSICAL que havia organitzat per a el dia 25 del corrent.

Els autors que han presentat sardanes poden reclamar la seva devolució personalment o bé per carta.

Retorn.—Després d'una absència de 55 anys, han visitat la nostra vila don Joan Casas acompanyat de son fill Josep.

Els distingits torroellencs s'han hostatjat a casa del nostre amic En Jaume Flaquer a n'el qual varen traspassar l'establiment en traslladar-se a l'Havana, on encara actualment tenen fixada la residència.

«Emporion» es complau en donar los la benvinguda.

Gabinet dental.—Nostre distingit compatriota don Josep Pericot ha obert un gabinet d'odontologia a la Rambla de Catalunya, 56, 2.º, 1.ª. El gabinet es montat segons els darrers avenços de la ciència. Així i l'acurada preparació del Sr. Pericot del qual tenim immillorables referències ens fa suposar que el gabinet dental del Sr. Pericot serà el gabinet dels torroellencs, els quals han de trobar en ell una competència immillorable i una honradesa indiscutible.

El nou Ajuntament.—Donant compliment al R. D. del Directori, que publica la *Gaceta*, el dia 2 del que som, va ésser convocat l'Ajuntament i la Junta de vocals associats per procedir al nomenament del nou Ajuntament.

A les nou del vespre es va obrir a sessió, presidida per forces de la guàrdia civil.

Després de llegir el R. D. del Directori van quedar cessants els regidors.

Seguidament es procedí a la votació per al nomenament del nou Ajuntament, quedant format pels senyors següents:

Lluís Pou, alcalde; Joaquim Vilallonga, primer tinent; Josep Hospital, segon tinent; Joaquim Trill, sindic; Víctor Geli, Jaume Bruguera, Rafel Pijoan, Josep Dalmau, Francesc Vert, Joan Ayats, Josep Bastons i Josep Martinoli regidors.

En acomiadar als dignes alcalde i consellers que han deixat tan bon record de la seva gestió, ben profitosa, ens felicitem de que la sort ens hagi posat davant dels negocis comuns persones ben volgudes i els desitgem bon encert.

Del futbol.—S'ens diu que l'equip del Club Deportivo Montgrí, pendrà part en el partit de campionat grup B.

Desitgem un èxit als nostres ardits equipiers.

Fi d'estiuatge.—La distingida família Vintró ha donat fi a sa temporada d'estiuatge dirigit-se a Barcelona.

Bon hivern i venturós retorn.

Els corallaires.—Una secció de corallaires està treballant en les nostres costes obtinguent una bona recapta de coral.

Comiat.—Ha marxat de Torroella per a seguir els estudis en l'Escola Industrial de Vilanova i Geltrú nostre bon amic l'Alvar Geli. Bon exit.

El temps.—Continua el temps obsequiant-nos amb jornades de caient estívol.

Les operacions de verema han pogut fer-se amb tota facilitat.

Reunió general.—Dies passats es celebrà reunió general per a tractar del trasllat de l'Ateneu. Es concedí un vot de confiança a la Junta.

Alcaldes.—A conseqüència del nou estat de coses, han sigut elegits alcalde de les poblacions conveïnes, els següents senyors :

De Gualta, D. Agustí Sais; d'Ullà, don Ponci Font; de Serra, D. Antoni Carreras; de Fontanilles, D. Josep Roura; de Bellcaire, D. Pons Junqué; de Pals, D. J. Canela; de La Escala D. Josep Masferrer. Bon encert.

La baixa de les subsistències.

—Cumplint ordres superiors l'alcalde ha fet publicar el bandol taxant els preus dels articles d'alimentació.

Els venedors tenen obligació de tenir en lloc ben visible de la botiga la nota de preus. Amb lo que, a nostre vila s'ha conegut més la diferència es amb el peix, ja que era l'article que és pagava més car en totes les poblacions. Des de l'implantació de la taxa escasseïgen molt el ous, com si les gallines protestessin del preu de llur producció (?).

Uns que ho celebren.—L'ex-ajuntament de Banyoles, volguent celebrar la seva destitució, vingué a Torroella a passar un dia de festa.

De teatre.—Des de fa tres setmanes, ve actuant al teatre Coll una companyia dramàtica, baix la direcció de D. Francesc Marcet. Per avui anoncien el drama «Don Juan Tenorio».

També se'ns diu que dintre poc començarà una temporada de sarsuela al Teatre Jou.

Publicació americana.—Hem rebut el primer número de la revista quinzenal «Tampa social» que ha vist la llum a Tampa, Florida (E. U.). Es una bella publicació il·lustrada que va escrita en dos llengües, l'anglesa i la castellana i les seves aspiracions son la confraternitat de llatins i americans.

Agraim l'envio, el qual suposem obra de nostre compatrici En Rogeli Rigau, que com saben nostres lectors, viu en aquella ciutat de Florida.

De cacera.—El caçador i industrial torroellenc En Jaume Olió ha caçat una guilla, la quales un dels millors exemplars que hem vist en aquesta encontrada.

MOVIMENT DE POBLACIÓ

MESOS D'AGOST I SETEMBRE

NAIXEMENTS

Agost. Dia 5, Josefa, filla d'en Josep Robau i Coll i de na Lluïsa Anaya i Pueio; dia 12, Josefa, filla d'en Narcís Ballester i Sauri i de na Encarnació Tauler i Guardia; dia 25, Josep M.^a, fill d'en Benvingut Vives i Joher i de na Joaquima Pijoan i Palau.

Setembre. Dia 8, Ana, filla d'en Francisco Sanchez i Blasquez i de na Josefa Soler i Mató; dia 12, Maria, filla d'en Narcís Planas i Junqué i de na Catalina Dalmau i Puig; dia 14, Lluïsa, filla d'en Ferran Puig i Serra i de na Felipa Salvador i Anglés; dia 17, noi, fill d'en August Taberneró i Prais i de na Magdalena Elías i Ferrer; dia 18, Joana, filla d'en Benvingut Soler i Mató i de na Maria Font i Serra; dia 22, Rita, filla d'en Martí Coll i Hugas i de na Maria Cristòfol i Alenya. Total : 9

DEFUNCIONS

Agost. Dia 5, Ana Creixell i Saló, de 52 anys; dia 5, Flora Pibernus i Garcia, de 24 anys; dia 7, Aurora Subirà i Gusó, de 27 anys; dia 9, Carme Pujol i Moner, de 7 mesos; dia 12, Pau Canals i Garbulosa, de 85 anys; dia 15, Rnd. Esteve Colomer i Reixach, de 64 anys; dia 15, Rita Mir i Arquès, de 58 anys; dia 16, Pilar Planas i Morel, de 4 anys; dia 18, Josep Guillelm i Gispert, de 8 mesos; dia 30, Maria Escuder i Badruna, de 17 anys.

Setembre. Dia 7, Rita Oliva i Massot, de 64 anys; dia 11, Emilia Torres i Hugas, de 55 anys; dia 19, August Tabernero i Elías de 5 dies; dia 22, Amparo Parals i Fontquerna, de 19 anys. Total : 14

MATRIMONIS

Agost. Dia 29, Veremond Ferrer i Villena amb na Joaquima Pujadas i Pibernus.

Setembre. Dia 15, Josep Massaguer i Mir amb na Maria Carbó i Pagés; dia 29, Albert Amer i Agustí amb na Maria Bernatallada i Ferrer.